

Dosarul nr.2ra-1550/22
2-20026078-01-2ra-26102022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: E. Badan-Melnic)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Percic Ivan, reprezentat de
avocatul Mării Vladimir,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica”, în interesele Î.M. „Regia Comunal Locativă din Vatra” către
Bairamova Olga, Caminschi Dumitru, Percic Galina și Percic Ivan privind încasarea
datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, prin care s-a
respins apelul declarat de Percic Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău,
sediul Centru din 18 martie 2021,

c o n s t a t ă :

La 21 februarie 2020, S.A. „Termoelectrica” în interesele Î.M. „Regia Comunal
Locativă din Vatra” a depus cerere de chemare în judecată către Bairamova Olga,
Caminschi Dumitru, Percic Galina și Percic Ivan solicitând încasarea în mod solidar
din contul pârâților în beneficiul Î.M. „Regia Comunal Locativă din Vatra” datoria
pentru consumul energiei termice în sumă de 14 377,06 lei, acumulată în perioada 01
februarie 2018-31 decembrie 2019, la locul de consum, apartamentul nr. X din str.
Mihai Eminescu X, or. Vatra, mun. Chișinău, și încasarea taxei de stat în mărime de
431,31 lei în beneficiul S.A. „Termoelectrica”.

În motivare, a indicat că în baza contractului de livrare-utilizare a energiei
termice de apă caldă nr. 4977 din 1 aprilie 2008, încheiat între SA „Termoelectrica” și
întreprinderea municipală „Regia comunal-locativă din Vatra”, ultima și-a asumat
obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 10 februarie 2020, datoria la
consumul de energie termică constituia suma de 911 189,44 lei.

În urma consumului de energie termică, întreprinderea municipală „Regia
comunal-locativă din Vatra” a prestat la rândul său, servicii de gospodărie comunală,
inclusiv alimentarea cu energie termică, tuturor locatarilor blocurilor locative
gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita

în termen contravaloarea conform facturilor primite.

Pentru neachitare de către proprietari/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile/nelocuibile a blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, întreprinderea municipală „Regia comunal-locativă din Vatra” nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat nici pârâții Bairamova Olga, Caminschi Dumitru, Percic Galina și Percic Ivan.

Obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului serviciului, în speță, proprietarii/ locatarii apartamentului, care au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că au fost înștiințați, prin intermediul facturilor de plată, despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

La 30 noiembrie 2020, reprezentantul SA „Termoelectrica” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul Olgai Bairamova, Caminschi Dumitru și Percic Ivan în beneficiul întreprinderii municipale „Regia comunal-Locativă din Vatra” a datoriei acumulate pentru perioada 1 februarie 2018 – 31 decembrie 2019 în mărime de 14377,06 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 431,31 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎM „Regia comunal-locativă din Vatra” s-a admis integral.

S-a încasat în mod solidar din contul Bairamova Olga, Caminschi Dumitru, și Percic Ivan, în beneficiul ÎM „Regia comunal-locativă din Vatra” suma de 14377,06 (paisprezece mii trei sute șaptezeci și șapte 06) lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice în perioada 1 februarie 2018 -31 decembrie 2019, pentru apartamentul nr. X din str. Mihail Eminescu nr. X, or. Vatra, mun. Chișinău.

S-a încasat în mod solidar din contul Bairamova Olga, Caminschi Dumitru, și Percic Ivan, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 431,31 taxa de stat și suma de 90 (nouăzeci) lei pentru citare publică.

În partea pretențiilor formulate de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎM „Regia comunal-locativă din Vatra” către Percic Galina, procesul civil s-a încetat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că pârâții, sunt proprietari ai apartamentului nr. X din str. Mihai Eminescu X, or. Vatra, mun. Chișinău, nu și-au onorat obligațiile de plată a energiei termice, astfel acumulând pentru perioada 1 februarie 2018 – 31 decembrie 2019, o datorie în mărime de 14377,06 lei.

Astfel, în temeiul pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și art.25 al Legii nr. 802/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală și art. 51 alin. (1) Legii nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe Percic Ivan are obligația legală de a achita serviciile comunale, inclusiv, cele ce vizează energia termică, în cuantumul stabilit de cadrul normativ pertinent.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 iulie 2021, Percic Ivan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de

respingere a acțiunii. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, s-a admis cererea de repunere în termen și a fost repus Percic Ivan în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022 s-a respins apelul declarat de Percic Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021.

La 12 octombrie 2022, Percic Ivan, reprezentat de avocatul Mării Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Din anul 2017 nu mai locuiește în apartamentul nr. X din str. Mihai Eminescu X, or. Vatra, mun. Chișinău, locuind în localitatea Gornoe, r-nul Strășeni. În imobil locuiește doar Bairamova Olga, care este nepoata sa și cu care se află în relații de conflict, acesta nu îi permite accesul în imobil și acumulează datoriile la serviciile locativ-comunale.

Datoriile acumulate urmează să le achite Bairamova Olga, care este beneficiara serviciilor locativ-comunale.

Astfel, instanța de apel eronata aplicat prevederile pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și art.25 al Legii nr. 802/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală.

Concluzia instanțelor inferioare precum că Percic Ivan nu și-a onorat obligațiile de plată prin neachitarea serviciilor locativ-comunale pentru locul de consum, apartamentul nr. X din str. Mihai Eminescu X, or. Vatra, mun. Chișinău, este eronată.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a) și c) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 22 iunie 2022.

Potrivit informației de la fila dosarului 140, instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 08 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 12 octombrie 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 26 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor

recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 21/31 octombrie 2022, potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 163-164.

Prin referința depusă la 30 noiembrie 2022, SA „Termoelectrica” a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services vs Franța).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii

de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat Percic Ivan, reprezentat de avocatul Mării Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Percic Ivan, reprezentat de avocatul Mării Vladimir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh